

WAAROM IS HET NODIG TE BEZUINIGEN?

“De Rotterdamse haven sloeg in 2010 11,1 procent meer om dan in 2009. Dat is 2,1 procent meer dan in het vorige recordjaar 2008” juicht het binnenvaartblad Schuttevaer in de eerste week van januari.

“Duitsland importeerde in november vorig jaar voor 75,1 miljard euro aan producten in, 33,3 procent meer dan een jaar eerder. Dat is het hoogste niveau ooit!”, jubelt Nieuwsblad Transport.

Fijn dat het beter gaat met de economie, denk ik dan, maar juichen we niet te hard?

Mijn gedachten dwalen af naar de voortdurende stroom van vragen in de pers eind 2008; “Wanneer slaat de financiële crisis om in een economische?”

Kunt u het zich herinneren? Vanaf de eerste uitbraak van de financiële crisis, eind september 2008, lazen we elke dag in de krant deze vraag, en elke dag werd op het NOS-journaal de vraag gesteld wanneer de economische crisis zou uitbreken. Ik heb het een paar weken geturfd, elke dag kwam deze vraag, wekenlang!

Maar de economische crisis kwam er in eerste instantie maar niet! Vreemd genoeg bleven de consumentenuitgaven onveranderd op een hoog nivo. Heel 2008! En een groot deel van 2009!

Ja, en wat doe je dan als bedrijf? Dan ga je kijken waarop je kunt bezuinigen, zonder dat je afzet er onder leidt. Juist, dan ga je bekknibbelen op je voorraden. Dat is precies wat veel bedrijven deden vanaf najaar 2008: bezuinigen op voorraden: simpel gezegd, grootwinkelbedrijven en handelsbedrijven kochten minder producten in. En producenten kochten minder halfproducten in. En producenten van halfproducten kochten minder grondstoffen in.

Als logisticus weet je dan dat hoe verder je vooraan in de keten komt, hoe groter de effecten zijn. Prof Jan Fransoo becijferde dat retailers in 2008/2009 gemiddeld tien procent bezuinigden. Maar doordat heel veel retailers 10 procent bezuinigden, kregen toeleveranciers gemiddeld 20 % minder orders terug, maar de toeleveranciers van de toeleverancier zagen hun orders met 40-50% afnemen. Hoe verder bedrijven af zitten van de eindconsument, met hoe grotere bezuinigingen ze te maken kregen. Inderdaad, toen vielen een aantal bedrijven om in 2009 en 2010.

Toch bleef de consumentenvraag in 2009 en voor een groot deel ook nog in 2010 hoog! Dat merkten bedrijven. Ook de bedrijven die bezuinigd hadden. Ja, en wat doe je dan? Dan bestel je weer voorraden bij. Maar diverse toeleveranciers hadden inmiddels een deel van de productielijnen gesloten en mensen ontslagen. Vanwege de blijvende vraag naar producten zijn zij productielijnen gaan heropenen en hebben ze weer nieuwe mensen aangenomen. Maar het kost tijd om de productie weer op gang te krijgen, en mensen in te werken.

Het gevaar is nu dat te veel bedrijven op dit moment in overmoed teveel productie uitbreiden. Als dat het geval is, dan zal dat leiden tot een overschot aan producten. Dat zal op zijn beurt leiden tot een scherpe daling van de prijzen, en dan gaan bedrijven omvallen. Dan hebben we echte crisis!

Dus het is te hopen dat de economie nu niet te hard groeit. Vandaar mijn aarzeling bij de juichverhalen in de pers.

Als de overheid dan zijn krasse uitspraken over de noodzaak dat we moeten bezuinigen hard gaan maken, dan lopen we pas echt risico!

Hadden we uit de crisis van de jaren 30 niet geleerd dat de overheid moest investeren, teneinde uit de crisis te komen? Dat ze geld moest uitgeven, in plaats van te bezuinigen? Met keynesiaans beleid kwamen we immers uiteindelijk uit de crisis. Vreemd dat we dat zo snel weer vergeten zijn. Niemand betwist dat het kabinet moet bezuinigen. Waarom stellen journalisten daar geen vragen over? Ik hoor ze nooit.

Bezuinigen? Alleen op ongefundeerde uitspraken graag! En op ongefundeerd beleid!

Stef Weijers,
Lector Logistiek en Allianties

